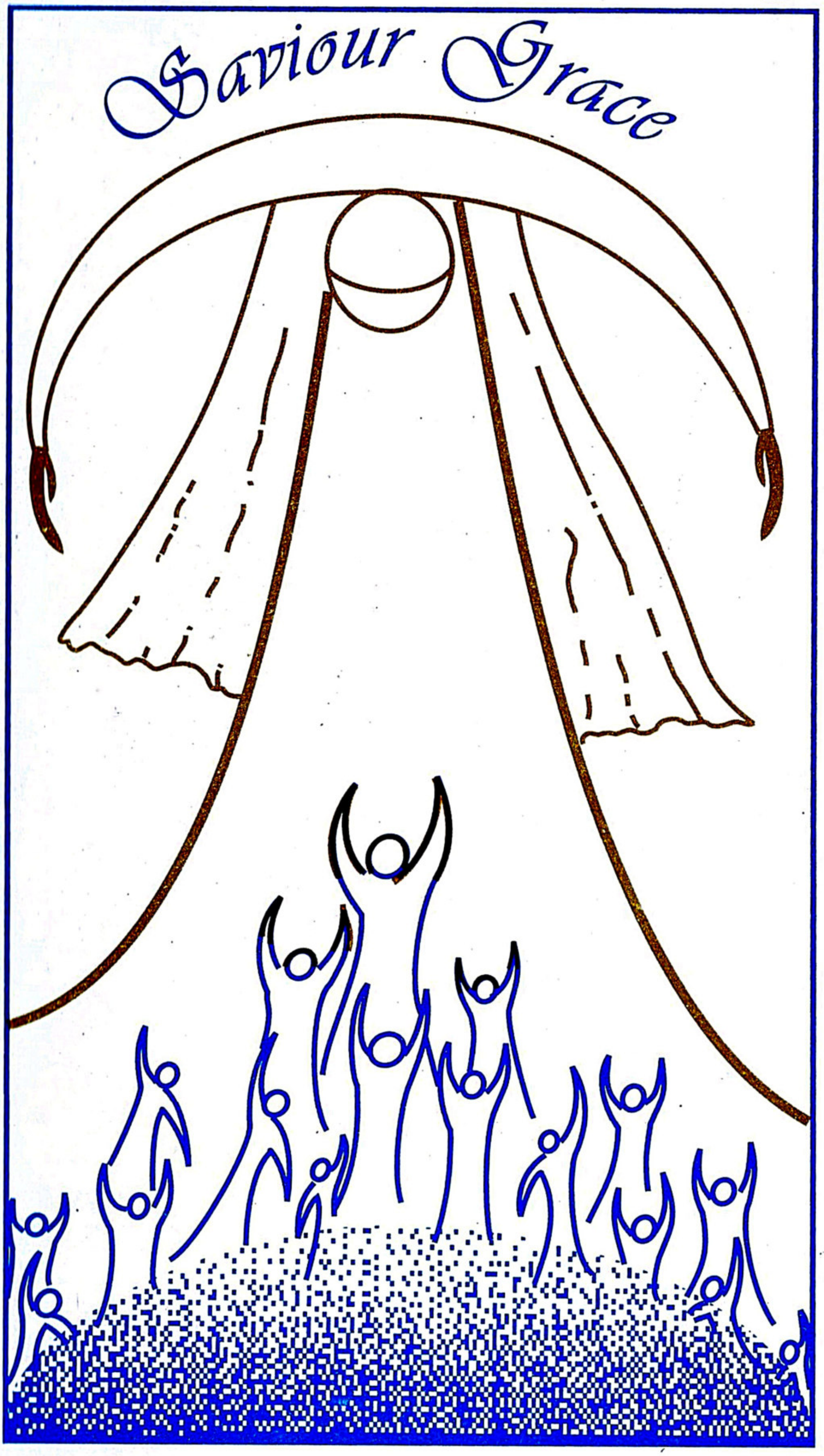

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక ఫిబ్రవరి 2005

నేను ఎప్పుడూ మీతో ఉంటానన్న మాట నిజమే, కాని నువ్వు నన్ను పిలవటం ఎప్పటికి మరిచిపోకూడదు. నన్ను పిలిచినప్పుడే నా సాన్నిధ్యము క్రియాశీలమై నీలో పని చేయడం మొదలు పెడుతుంది.

శ్రీమాత

విషయసూచిక

శ్రీమాతారవిందుల ప్రవచనములు

ఉపోద్ఘాతము

గర్భగుళ్లో విగ్రహం వుంటుంది. ఆ విగ్రహానికి రక్తమాంసాలు లేక పోవచ్చు. కాని అది ఒక సజీవ ప్రతిమ. దానికి శక్తి వుంటుంది. మనిషి ఉన్నాడు. ఆ మనిషికి రక్తమాంసా లుంటాయి కాని శక్తి ఉండదు. ఈ రెండింటికి ఒక వారధి కట్టాలి. ఒక మహాపురుషుడు జన్మిస్తాడు. ఆయనకు శక్తి వుంటుంది. రక్తమాంసాకృతి కూడ వుంటుంది. సావిత్రి (170 పుట) లో చెప్పినట్లు:

...incarnate in a human form

And breathing in limbs that one can touch and clasp,

ప్రతి యుగంలోను అటువంటి మహాపురుషులు జన్మిస్తూనే వుంటారు. శరీరధారణ వలన దైవము మనకి అతి సన్నిహిత మవుతాడు. ఆధ్యాత్మిక మార్గం ఏర్పరుస్తాడు. తానే సాధన చేసి చూపిస్తాడు. అంతేగదా మరి. ఆయన వెంతనున్న వారికి దారి చూపిస్తాడు. తన శక్తి నిచ్చి సాధనను వేగిర పరుస్తాడు. ఇంకా చెప్పాల్నంటే తనే చేసి పెడతాడు కూడ. కాని ఆయన దగ్గర వుండేందుకు నోచుకోని వారి సంగతేమిటి? ఏం ఫరవాలేదు. సన్నిహితులతో వారు సలిపిన ప్రశ్నోత్తరాలు, సందేహ నివృత్తులు ఇతరత్ర అడుగడుగునా వారు చూపించిన మార్గదర్శకత్వ మంతా మనకి అందుబాటులో వుంది. ఇవన్నీ మనకు వారి దగ్గర లేని లోటును తీరుస్తాయి. వారి ప్రవచనాలు చదువుకొన్నప్పుడు వారి శక్తి కూడ మనలో ప్రవేశించి మనకు మార్గదర్శకమౌతుంది.

– సంపాదకుడు

ఒక పురాతన చాల్డియా దేశపు గాథ

చాలా కాలం క్రిందట, నేడు అరేబియా అనబడే ఎడారిలో, దివ్య ప్రేమను మేల్కొలుపుటకై, ఒక దివ్యజీవి అవతరించాడు. ఊహించినట్లుగానే, మానవులు ఆ జీవిని వేధించసాగారు. అపార్థం చేసుకున్నారు, అనుమానించారు, తరిమికొట్టారు. ఆ క్రూరాత్ములు గావించిన గాయాలు అతనికి ప్రాణాపాయంగా మారాయి. తాను అవతరించిన కార్యాన్ని సాధించుటకు వీలుగా, ఏకాంతంలో, ప్రశాంతంగా మరణించాలని అతని కోరిక. కానీ తరుమబడటం వలన అతను పరుగు తీసాడు. ఉన్నట్లుండి, ఆ విశాలమైన ఎడారిలో ఒక చిన్న దానిమ్మపొద కనిపించింది. తన శరీరాన్ని ప్రశాంతంగా త్యజించుటకై, ఆ పుణ్యజీవి ఆ పొదలోకి దూరాడు. వెంటనే ఆ పొద విచిత్రంగా విస్తరించింది. ఎత్తుగా, ఏపుగా, గుబురుగా, దట్టంగా పెరిగింది. దానిని వెంబడిస్తూ వచ్చిన వారికి, అతను అక్కడే దాగియున్నదనే అనుమానం కూడా రాలేదు. వారి దారిన వారు వెళ్లిపోయారు.

ఆ పవిత్ర రక్తము బొట్టు బొట్టుగా పడి నేలను తడుపుతున్న కొద్దీ, ఆ పొద అద్భుతమైన పూలు పూసింది. ఎర్రని ఎరుపైన, పెద్దవైన, దట్టమైన రేకులు గలవి... లెక్కలేనన్ని నెత్తుటి చుక్కలు.

ఈ పుష్పాలే మనకు దివ్యప్రేమను ప్రకటించే అద్భుతాలు[1].

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి, జానకి

(*CWM* Vol. 15, pp. 206-07)

---

[1] ప్రతి సంవత్సరం కాళీ పూజనాడు శ్రీమాత 'దివ్యప్రేమ' పువ్వులను పంచేవారు.

మాతృమూర్తి ప్రేమ కుసుమములు
(ప్రశ్నోత్తరములు)

దివ్యప్రేమ అంటే ఏమిటి? దాని రూపురేఖలు ఎలా వుంటాయి? దాని వల్ల మన కేమైనా లాభం వుంటుందా? శ్రీమాత దివ్య ప్రేమను తన బిడ్డల మీద వర్షింప చేస్తుంది. వారి ఎదలో ఆసీనమై వారి పిలుపుకోసం వేచి వుంటుంది. మన విషయంలో కూడ అంతే. మనము ఆమెను ఎంత గాఢంగా ప్రేమిస్తే అంత గాఢంగా ఆమె మన జీవితంలో కలుగజేసికొని దానిని పరిణమింప చేస్తుంది.

— సంపాదకుడు

ప్రియమైన శ్రీమాతా, నీ సత్యానికేతనానికి నన్ను నడిపించుము. భక్తిపూర్వకంగా నా మనస్సును నీకు అర్పిస్తున్నాను. (Lead me to thy own home in Truth... I offer thee my will of progressive submission and increasing adoration.)

ప్రియమైన చిన్నారి! మార్గం తెరవబడింది. నిన్ను ఆదరంతో ఆదుకోడానికీ, ప్రేమతో నా బాహువులందు నిన్ను బంధించుటకు చేతులు చాచి నీ కోసం ఎదురు చూస్తున్నాను. ప్రేమపూర్వకమైన ఆశీస్సులతో.

22 అక్టోబరు 1938

నా ప్రాణానికి ప్రాణానివి
నాకు కూడ నీ దగ్గరకు రావాలనే ఉన్నది.
ఎందుకంటే నీ చేతుల్లో మాత్రమే
నాకు శాంతీ సంతోషమూ ఆనందమూ
యథార్థమైన సత్యమూ
నా జీవిత సాఫల్యమూ, అస్తిత్వమూ ఉన్నాయి.
అయితే ఇంకా నాకు మార్గం స్పష్టం కాలేదు.

అయితే ఈ ప్రాకృతికమైన, మృత్యుభూయిష్టమైన దేహాన్ని ఈడ్చుకుంటూ మిరుమిట్లు గొలిపే నీ శిఖరాన్ని నేనెలా అధిరోహించగలను?

నిన్ను నా చేతుల్లో మోసినప్పుడు శిఖరారోహణం సులభ మవుతుంది.

ప్రియమైన చిన్నారికి ప్రేమపూర్వకమైన ఆశీస్సులు.

25 అక్టోబరు 1938

ప్రియతరమైన మాతృమూర్తీ!

రోజు రోజుకీ నువ్వు ఇంకా ఇంకా ప్రేమపూర్వకంగా కనపడుతున్నావు. అధికాధికంగా, ఆరాధనీయంగా పరిణమిస్తున్నావు. ఏ ఇంద్రజాలంతో నువ్వు మమ్మల్నిలా మంత్రముగ్ధులను చేస్తున్నావు?

అది నీకు తెలియదా? ఒకే మంత్రం! ఒకే పాశం! అది నా ప్రేమ! నా పిల్లలను ఆచ్ఛాదిస్తుంది. వారికి సహాయం చేసి, రక్షించుటకై దైవానుగ్రహాన్ని ఆహ్వానిస్తుంది.

("The only mystery, the only spell is my love – my love which is spread over my children and calls down upon them the Divine's Grace to help and to protect")

6 నవంబరు 1938

ప్రియమైన మాతా! నాకు తెలుసు! నీ ప్రేమ, నీ ఆశీస్సులు ఎప్పటికీ నాపై ఉన్నాయనీ తెలుసు! కాని నీవు నా పట్ల అంత అచంచలమైన దయ, ఉదారత చూపించవచ్చు! ఇది నాకెంతో కష్టంగా ఉంది. నా ప్రకృతిలో కొన్ని సులభం కానివి ఉన్నాయి. అవి తగిన అంతశ్శక్తితో మిమ్మల్నీ, మీ యోగాన్నీ స్వీకరించే విషయంలో నిరోధంగా ఉన్నాయి.

నేను ప్రేమించేదీ, ఆశీర్వదించేదీ, ఒక గురువుగా కాదు. తాను ఇచ్చేదానికి ప్రతిఫలాన్ని ఆశించని ఒక మాతృమూర్తిగా మాత్రమే!

9 జూలై 1939

ప్రియతరమైన మాతా!

రాసులు రాసులుగా నా ప్రేమను నీకు సమర్పించుకుంటున్నాను.

నా హృదయకుహారంలోని సింహాసనంపై
నీ పాదపద్మాలను శాశ్వతంగా ప్రతిష్ఠించుకోనిమ్ము.

ప్రియమైన చిన్నారీ!
నీ హృదయం మధురమైన నివేశనం.
దీనికి కారణం నీ ప్రేమ!
నన్ను ఎప్పటికీ అక్కడే ఉండనీ.
ఎందుకంటే నీ సమస్తమైన అస్తిత్వాన్ని
వెలుగుతో, ప్రేమతో సంతోషంతో నింపేందుకు.
నా ప్రేమపూర్వకమైన ఆశీస్సులతో,

8 ఆగస్టు 1939

దయచేసి చెప్పు తల్లీ! నేనొక పేద మానవమాత్రురాలనైనప్పటికీ నన్ను నిజంగా అచ్చంగా ప్రేమిస్తున్నావా? లేక ఇదంతా వట్టి ప్రయోగమేనా? నిన్ను ఈ ప్రశ్నను వేయడానికి సిగ్గుపడుతున్నాను. అయితే తరచు ప్రయోగమన్న మాటను వింటున్నాను. అది ఎన్ని విధాలుగానో ఉంటుంది. అది వినగానే భయం వేస్తుంది.

దాన్ని గురించి నీ నుండి వ్యక్తిగతంగా వినాలనుకుంటున్నాను. మాతో కేవలం ప్రయోగం చేయడం లేదు కదా! ఇందుకు క్షమించవలసిందిగా ప్రార్థిస్తున్నాను.

ప్రియమైన చిన్నారీ! అందరు చెప్పే మాటలను వినవద్దు. అది నిన్ను చేతనయొక్క పతనదశల నుండి కాపాడుతుంది.

ఈ సాయంకాలం నిశ్శబ్దంగా నీ వైపు చూచినపుడు నీ ప్రేమను అంటిపెట్టుకొని వుండమని నీతో చెప్పాను. అంతేకాని ఇటువంటి వ్యాఖ్యానాల, వివరణల, మూర్ఖమైన అజ్ఞానం ముందు సమర్థించుకోవాలని అనుకోవద్దు.

నీవు నమ్మినా, నమ్మకపోయినా నా ప్రేమ మరియు ఆశీస్సులు నీపై వున్నాయి.

12 ఆగస్టు 1939

ప్రియమైన మాతృమూర్తీ!

నిన్న నేను వేసిన ప్రశ్నకు సవినయంగా క్షమాపణ కోరుకుంటున్నాను. నా మూర్ఖతను మన్నించవలసిందిగా కోరుతున్నాను.

ఆహా! నీ ప్రేమను ప్రశ్నించే శక్తి నాకెక్కడిది? నువ్వు మూర్తీభవించిన సత్యం, ప్రేమ, శ్రేయస్సులు గదా!

ప్రియమైన చిన్నారి!

నాకు తెలుసు! ఇదొక తాత్కాలికమైన మానసిక స్థితి అనీ, దాని నుండి నీవు త్వరగా బయటపడతావనీ తెలుసు! ఈ ప్రేమ మరియు సత్యం అనేవి నీకు కవచం అవనీ. ఇది నిన్ను దుష్టశక్తుల నుండి రక్షించనీ!

నా ప్రేమ మరియు ఆశీస్సులు నిన్ను లక్ష్యానికి చేర్చుగాక!

13 ఆగస్టు 1939

ప్రియమైన మాతృమూర్తీ!

నీ ప్రేమయే నాకు నిజమైన శరణు, ఏకైక శక్తి. అమ్మా! ఈ మాలిన్యముల సంపుటిని నీకు సమర్పించుటకు నేనెంతో సిగ్గుపడుతున్నాను. నీవే దానిని పరిశుద్ధము చేయగలవు!

ప్రియమైన చిన్నారి!

నివేదన ఎలాంటిదైనా సరే, నిష్కపటంగా సమర్పించిన యెడల అది దివ్యకాంతులతో వెలిగిపోతూ వుంటుంది. అది సంపూర్ణ సూర్యుడుగా ఎదిగి మనిషినంతా వెలిగింప జేస్తుంది. నా ప్రేమను నమ్ము, నా సహాయాన్ని విశ్వసించు!

మా ఆశీస్సులు నీపై ఎప్పటికీ ఉంటాయి.

19 ఆగస్టు 1939

నీవెంత అద్భుతమైన ప్రేమమూర్తివి!

ఈ ప్రపంచంలో నిన్ను పోలిన వారెవ్వరైనా ఉంటారా

Love.

నా ప్రియతరమైన చిన్నారికి, ప్రేమ కానుక!

దివ్యమైన ప్రేమలోని సమస్త సంతోషమూ, సమస్త కాంతి, సమస్త శాంతి కలుగుగాక!

నా ప్రేమ పూర్వకమైన ఆశీస్సులు

20 ఆగస్టు 1939

*

నా జీవిత జీవనశక్తీ! మధురమూర్తీ! అమ్మా! నా ప్రేమను అంగీకరించు. నా తప్పుల్ని క్షమించు. అనేక సంవత్సరాలుగ చేస్తున్నట్లుగానే ఈ లోటుబాట్లు ఎప్పుడూ వస్తూనే వుంటాయి. కాని ఈ మబ్బుల్లో కూడా నీ తేజోహాస వదనం మాత్రం నా నుండి అదృశ్యం కారాదు.

నా ప్రియతమ చిన్నారి!

నీవు త్వరలో కష్టాల నుండి బయటపడగలవని నమ్ముతున్నాను.

ఉన్నత తరమైన చేతనా స్రవంతిలోకి ఒక గెంతు వేస్తే చాలు. నీ సమస్యలన్ని పరిష్కృతమవుతాయి.

నీవు నీ కష్టాల్ని మరచిపోగలవు.

నేను క్షమిస్తున్నానని ఎప్పుడు అనుకోను.

క్షమించడం కాదు ప్రేమ చేసేది.

అది అర్థం చేసుకుంటుంది, బాగు చేస్తుంది.

ఎల్లప్పుడూ నా ప్రేమపూర్వకమైన అభినందనలు.

28 ఆగస్టు 1939

(సాధకుని జన్మదినాన ఇచ్చిన సందేశం)

దివ్యప్రేమయే నీ గమ్యము.

అమలినమైన ప్రేమయే నీ మార్గం.

ఎప్పటికీ నీ ప్రేమకు విధేయుడవై యుండుము.

నీ కష్టాలను జయించగలవు.

Let divine love be your goal.

Let pure love be your way.

Be always true to your love and all difficulties will be conquered.

Love and blessings to my dear child.

నా ప్రియమైన చిన్నారికి, ప్రేమపూర్వకమైన ఆశీస్సులు.

9 సెప్టెంబరు 1939

నా ప్రియమైన మాతృమూర్తి!
నా జన్మదిన పుస్తకంలో శ్రీఅరవిందులు,
"ఉన్నతమైన చేతనలోకి ఎగయుము.
దాని వెలుగు నీ ప్రకృతిని నియంత్రించనీ,
పరివర్తన చేయనీ" అని వ్రాసారు.
కొంతకాలం క్రితం నీవు,

"ఉన్నతమైన చేతనలోకి ఒక్క గంతు వేస్తే నీ సమస్య లన్నీ పరిష్కృతమవుతాయి, నీ కష్టాల్ని మరచిపోగలవు" అని వ్రాసావు.

మళ్ళీ దివ్యప్రేమ నీ లక్ష్యం కానీ,
స్వచ్ఛమైన ప్రేమ నీ మార్గం అవనీ
ఎప్పటికీ నీ ప్రేమకు విధేయుడవై యుండు.
అన్ని కష్టాలు తీరిపోతాయి.

ఈ ఊర్ధ్వచేతన స్వచ్ఛమైన ప్రేమ వంటిదా?
అయితే జ్ఞానానికి, దీనికి సంబంధం ఏమిటి?

ఊర్ధ్వచేతన స్వచ్ఛమైన ప్రేమయే. అయితే ఇది పరాజ్ఞానానికి దారితీసే మార్గం కూడా. ఈ రెండూ ఒకటే, భేదం లేదు. బుద్ధి మాత్రమే వీటిని వేరు చేస్తుంది.

మనస్సు చేసే గోలను తిరస్కరించడమే దీనికి రాజ మార్గము. కోపతాపాలని, క్షుద్రావేశాలని కూడా అంతే.

మనస్సును, హృదయాన్ని నిరంతరం దైవం వైపు మరల్చడమే. దీన్ని నిర్వర్తించడానికి దైవాన్ని ప్రేమించడం కంటే వేరే మార్గం లేదు.

నా ప్రేమపూర్వకమైన ఆశీస్సులు.

19 అక్టోబరు 1939

ప్రియతమ మాతృదేవత తన నివాసానికి ఇంత దుర్బల మైన పాత్రను ఎందుకు ఎన్నుకుంది? ఆ దేవత నాలో ఉన్నంత

వరకూ త్వరలోనో, నిదానంగానో ఆమెకు తగని ఈ దీనుడు విరమించ వలసి రావచ్చు. అంతవరకూ, ఈ దీనుడికి విశ్రాంతి లేదు.

ప్రియమైన చిన్నారి!

అందుకే ఇప్పుడే ఆ క్షుద్రవ్యక్తిని వదిలేసి విశ్రాంతినీ, శాంతినీ, సంతోషాన్నీ పొందమంటున్నాను.

ఒక మొండి రాక్షసిని వదిలించుకోవలసి వచ్చినపుడు, ఒక చెడుదంతాన్ని పీకటం వంటిది. ఎక్కువ ఆలస్యం చేయ కూడదు[1]. నీకు బయటా, లోపలా సర్వత్రా శ్రీమాత సహాయం ఉంది. (Inside, outside and everywhere is the help of the Mother...) ఆమె ప్రేమపూర్వకమైన ఆశీస్సులతో

28 అక్టోబరు 1939

ప్రియమైన చిన్నారి!

నా కిష్టం లేకపోవట మేమిటి?

నీవు ఇంతకు ముందు రోజున వ్రాసిన దానికి సమాధానం ఇవ్వకపోవడానికి కారణం; దానికంత ప్రాముఖ్యం లేదు కనుక.[2]

నా వాక్యాని కర్థమిది. నా ప్రేమ నిన్నర్థం చేసుకోగలదు. నా ఆశీస్సులు ఈ విధమైన ఉపరితల చేష్టలపై ఆధారపడి వుండవు.

'నేను అనే సమస్య[3]' అంటున్నావే – అది తప్పకుండా పరిష్కరింపబడుతుందనే నమ్మకంతో ఉన్నాను.

నా ప్రేమ మరియు ఆశీస్సులతో,

25 జూలై 1940

అనువాదం: మాదిరాజు రంగారావు

(*CWM* Vol. 16, pp. 208-20)

---

1 ఈ సాధకుడు వృత్తిరీత్యా దంతవైత్యుడు.

2 సాధకుడు తనకు బంధువులు పంపిన డబ్బుల్ని తీసుకోవచ్చునా.? అని అడిగాడు. దీనికి సమాధానంగా మాత "నా ప్రేమ మరియు ఆశీస్సులు నీ కెప్పటికీ వుంటాయి." అని వ్రాసింది.

3 సాధకుడు తన ఉత్తరంలో వ్రాసింది అతని వ్యక్తిగత విషయము.

మధురాతి మధురమూర్తి మాతృమూర్తి

ఆమె దివ్యమధుర మృదుమాదక సమ్మోహన మంత్రాన్ని ఊదుతుంది. ఆమెకు చేరువ కావడమే నిండు సంతోషాన్నిస్తుంది. హృదయంలో ఆమె ఉన్నట్లు భావించడం మన ఉనికిని సైతం మంత్రముగ్ధం చేస్తుంది. సూర్యుని నుండి కాంతి ప్రసరించినట్లు ఆమె నుండి సౌందర్య, సౌకుమార్య, కారుణ్యాలు ప్రవహిస్తున్నాయి. ఆమె తన చిరునవ్వులు చిలికే ప్రేమల్ని, తన అపూర్వ దృష్టినీ అంతటా నిలుపగలదు. ఈ ఆత్మ తనలోని ముగ్ధత్వానికి చిక్కి అగాధ ఆనందపు లోతుల్లోకి లాగబడుతుంది. అయిస్కాంత తత్త్వంతో నిండిన ఆమె కరస్పర్శలు, వాటి సున్నిత, మార్మిక ప్రభావం మనస్సునూ, జీవితాన్నీ, శరీరాన్నీ పునీత మొనరిస్తుంది. ఆమె పాదం మోపినచోట దివ్యానందమయ అద్భుత ప్రవాహాలు పొంగిపొర్లుతాయి.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: హర్షవర్ధన్ ('దివ్యశక్తి' నుండి)

(*SABCL* Vol. 25, pp. 30-31)

Let the peace of deep love penetrate your whole being and flood you with a quiet joy and strength.

The Mother

‘దరహాస చంద్రిక’ కు శ్రీమాత లేఖలు
(Letters to ‘My Little Smile’)

మదర్‌కి దగ్గరగా అతిసన్నిహితంగా వున్నవాళ్లు కొంతమంది వున్నారు. అట్టివారి జీవితము, చర్యలు, ఒకటేమిటి సమస్తమైన కార్యకలాపాలు, శ్రీమాత ప్రత్యక్ష పర్యవేక్షణలో జరుగుతూ వుంటాయి. అంతేకాదు, వారితో శ్రీమాత అత్యంత చెలిమితో ప్రవర్తిస్తూ వుండేవారు. వాళ్ళు ఎంత అదృష్టవంతులు! వారికీ శ్రీమాతకు జరిగిన ప్రత్యుత్తరాలు ఎంత విలువైనవో వాటిని చదువుకుంటే మీకే తెలుస్తుంది. ఉదా: “ఎప్పుడూ నవ్వుతూ వుండు. కష్టాలెదురైనప్పుడు ఇంకా విరగబడి నవ్వు. అవి నిన్నేమీ చేయజాలవు.”
— సంపాదకుడు

నా దరహాస చంద్రికా,

ఎప్పుడూ చిరునవ్వులు చిందిస్తూ వుండాలి. కష్టాలొచ్చినప్పుడు బుంగమూతి పెట్టుకోకుండా ఇంకా నవ్వాలి, విరగబడి నవ్వాలి! సూర్యకిరణాల్లాంటి చిరునవ్వులు సంకటములనే మబ్బుల్ని కరిగించివేస్తాయి.

సంకటాలను పూర్తిగా నివారించేందుకు ఒక్కటే మందు. నా దగ్గర దాపరికం చేయవద్దు. సంపూర్ణంగా, నిష్కపటంగా ఉండుటయే ఏకైక మార్గం. నీలో జరిగే ప్రతి కదలిక, ప్రతి ఆలోచనా, కోరికా వెంటనే నాకు తెలియపరచు. నీకు సంపూర్ణమైన, సంతోషకరమైన శాంతి చేకూరుతుంది.

ఆత్మీయతానురాగాలతో!

1936 సెప్టెంబరు 6

నా చిన్నారి మందస్మితమా!

నీ లేఖ నన్ను సంతోషపరచింది. ఇప్పుడు హాయిగా, ఉల్లాసంగా ఉన్నావని తలుస్తాను.

చిన్న చిన్న విషయాలను లెక్కచేయ్యకూడదు. ఇవన్నీ దుఃఖభాజకమైన జీవితంలోని దురవస్థలు, వికారాలు, అమాయక

మైన పసిబిడ్డ మనసులో జనించిన ఊహాకల్పనలే. జీవితం నవలల్లో చిత్రీకరించినట్లుండదు – ప్రతి జీవితం చిన్నవో, పెద్దవో బాధల సుడిగుండాలతో సతమత మవుతూంటుంది. దివ్యచైతన్యంతో తాదాత్మ్యం చెందటం వలన మాత్రమే వ్యక్తి నిజమైన శాశ్వతానందాన్ని పొంది సంరక్షించుకోగలడు.

చిన్నారి చిరునవ్వా! నీ విశ్వాసాన్ని, నమ్మకాన్ని వమ్ము చేసుకోకు. అంతా చక్కబడుతుంది.

ప్రేమతో.

1932 ఆగస్టు 1

నిరాశా, నిస్పృహల ద్వారాలు తెరిచేవు జాగ్రత్త బిడ్డా! నువ్వు నిరుత్సాహపడి ఎదురుతిరిగావో చైతన్యం నుండి దూరంగా, బహుదూరంగా పోతావు. ఎంత మాత్రం ఆనందం ప్రవేశించలేని అంధకార కూపంలో కూరుకుపోతావు!

నీ చిరునవ్వే నీ వజ్రాయుధం! ధైర్యస్థైర్యాలతో అన్ని పరిస్థితుల్లోను నవ్వుతూ ఎలా పని చెయ్యాలో నీకు తెలుసు. ఈ విషయంలో నీకు నీవే సాటి. కాని నీవు ఇతరులను అనుసరిస్తున్నావే! వారి నుండి నీవు అసంతృప్తిని, తిరుగుబాటుతనాన్ని, నిరాశను అలవర్చుకుంటున్నావు. దాంతో నీ పెదవులపై చిరునవ్వు వాడిపోయింది. దానితో పాటుగా నీపై నాకుగల విశ్వాసం, నమ్మకం తొలగిపోయాయి. ఈ పరిస్థితులలో ఎన్ని దివ్యశక్తులు నిన్ను పరివేష్టించినా ఫలితం ఉండదు. నువ్వు వాటిని నిరాకరిస్తావు!

ఈ పరిస్థితిని చక్కబరిచే మార్గం ఒకే ఒకటుంది. నీ చిరునవ్వును తిరిగి తెచ్చుకో. నమ్మకాన్ని, పునరుజ్జీవింప చేయి. విశ్వాసం కల బిడ్డగా మరోమారు ఋజువు కావాలి. నీ లోటుపాట్లను, కష్టాలను, పొరపాట్లను గూర్చి శోకించకు. నీ చిరునవ్వే వాటన్నింటిని తరిమికొడుతుంది. **(...do not brood over your faults and difficulties. It is your smile that will chase them away)**

1932 ఆగస్టు 16

అవును మదర్... నీ చిన్నారి చంద్రికపై సదా నీ ప్రేమను కురిపిస్తావని నాకు తెలుసు. కాని నేను కోరేది — నన్ను కూడ, నిన్ను ఇంకా అధికాధికంగా ప్రేమించేటట్లు చెయ్యవా.!

నీ చిన్నారి

అవును, ప్రియమైన చిన్నారీ, చిరునవ్వుతో ఆనందంగా వుండడం నీకు తెలుసు. నిన్ను ప్రేమించే తల్లిని నువ్వు బాగానే ప్రేమిస్తున్నావు. ఇంకా ఎక్కువగా ప్రేమిస్తావు. మరింత ఎక్కువగా ప్రేమిస్తుంటావు.

1933 జూలై 2

ప్రియమైన మాతా!

నేనీ రోజు కూడా, ఎంబ్రాయిడరీ చెయ్యడం కొరకు చీరను ఫ్రేములో బిగించుటలో నిమగ్నమయ్యాను. కానీ చీర ఫ్రేములో తిన్నగా లేదు. అందుకని దాన్ని విప్పేసి మళ్ళీ కుట్ట వలసి వచ్చింది. దాన్ని సరిచేసేందుకు మూడురోజులు పట్టింది.

నా చిన్నారీ! అవును. అలా చెయ్యడం కష్టమే. మన నిత్య జీవితంలో కూడ అంతే కదా మరి! ఏదైనా చేసినప్పుడు అది బాగుండకపోతే, అదే పనిని మళ్ళీ మళ్ళీ చెయ్యాల్సివస్తుంది కదా...

1933 ఆగస్టు 24

నా చిన్నారీ!

ఈ రోజు ఉదయం ప్రణామసమయంలో ఎందుకు ఏడుస్తున్నావు? ఎందుకంత బాధ పడ్డావు చిట్టితల్లీ? నేను నిన్ను సముదాయించలేక పోయాను. నాకు చాలా విచారంగా ఉంది సుమా! నీ దుఃఖానికి కారణం చెప్పవచ్చు గదా! సాధ్యపడితే నేను దాన్ని తొలగిస్తాను. నా ప్రేమ మొత్తం సదా నీ మీదనే వుంటుందని నీకు తెలియదా? నీ కష్టసమయంలో ఆదుకునేందుకు కూడ నా యావచ్ఛక్తీ నీతోనే ఉంటుంది.

1934 జనవరి 24

ప్రియాతిప్రియమైన శ్రీమాతా!

ఆ సమయంలో ఏడుస్తున్నానని నాకు తెలియదు. నా బాధ మీకు కష్టం కలిగించిందా? ఇబ్బంది పెట్టిందా? నాకు తెలిసినా మళ్ళీ అడుగుతున్నాను. "నా హృదయం ప్రశాంతంగా ఉన్నదా? నిజమైన శాంతి పొందుతున్నానా? నేను ప్రశాంతంగా ఉన్నానా? కనీసం మీ గదిలో ఉన్నప్పుడైనా 5 లేక 10 నిమిషాలైనా శాంతిని కలిగి ఉన్నానా? ప్రణామం చేసే సమయంలో మీ ఒడిలో వాలి తలను ఆన్చినప్పుడైనా నేను ప్రశాంతంగా, హాయిగా వుండగలుగుతున్నానా"

మరి అలాంటప్పుడు నేను సంతోషంగా వుంటానని మీరెలా అనుకుంటారు?

మీరెప్పుడు నా సుఖసంతోషాలే కోరుతారని, అంతే గాక నాపై ఎల్లప్పుడూ ప్రేమామృతాన్ని ప్రసరింప జేస్తారని నాకు తెలుసు. కాని సర్వకాల సర్వావస్థల యందు నేను దాని అనుభూతి పొందాలి. (అశాంతిగా ఉన్నా కూడ ప్రతీ క్షణం దానిని అనుభవించడం సాధ్యమా?)

నా ఏడుపువలన మీరు బాధపడవద్దు. ఏమున్నా లేకపోయినా మీ మెత్తని హస్తాలతో నన్ను నిమిరి బుజ్జగించారు! అరుదుగా లభించే ఆ భాగ్యం నాకు కలిగింది. ఇంకేం కావాలి! అలా ఎప్పుడూ చెయ్యరు కదా!

మీ చిన్నారి

ఉదయం నన్ను కలుసుకో.

1934 జనవరి 25

*

ఈ నెల నీవు కోరిన అనుభూతిని నీకు తెచ్చివ్వగలనని ఆశిస్తున్నాను. సంతోషంతో కూడిన ప్రశాంతత, నిత్యశాంతి, తేజోమయ మౌనం.

అవే నా యిచ్ఛ, నా ఆశీస్సులు

1934 ఫిబ్రవరి 1

శ్రీమాతా!

నా హృదయంలో నిన్ను బంధిస్తాను మదర్! ఇక ప్రశాంతతను గురించి, ఆనందాన్ని గురించి ఆలోచించాల్సిన పనే లేదు. మీరు మా హృదయాలలో అధివసించినపుడు ఇవన్నీ మాకు లభించేవే.

నా ప్రియమైన చిన్నారీ!

నన్ను బంధించేందుకు ఎంతో దూరం వెళ్ళనక్కర లేదు. ఎందుకంటే నేను మీ హృదయంలోనే ఉన్నాను. మీ కనులు తెరుచుకోగానే నన్ను చూడగలరు. బాహ్యంగా నన్ను వెదికే బదులు అంతరంగంలోని నన్ను నీ దృష్టిని లోనికి మరల్చి తెలుసుకో. శీతోష్ణాలను అనుభవించే రీతిగానే నా సాన్నిధ్యాన్నీ (ఇంకా ఎక్కువగానే) పొందగలవు.

1934 ఫిబ్రవరి 2

శ్రీమాతా!

నాలో ఏదో మూసుకుపోయి ఉందనీ, అది మిమ్మల్ని చూడలేకుండ చేస్తోందని చెప్పారు. నా హృదయంలో మీ ప్రేమను అనుభవించాలని కోరుకున్నప్పుడు కూడా నా కది అందుట లేదు. నాలో మూసుకుపోయి ఉన్నది ఏమిటి? నా హృదయమా లేక వేరేమైనా కలదా? నా కవగతమగుట లేదు.

నా హృదయాన్ని మీ కొరకు తెరచిపెట్టి మీ ప్రేమను ఎల్లప్పుడూ అనుభవించాలనేదే నా ఆశ. కాని అది నిజంగా మూసి ఉంటే ఎలా తెరువగలను? నేనేం చెయ్యాలి? మీ కొరకు నిజంగా నా హృదయాన్ని తెరచి ఉంచాలనేదే నా కోరిక. శాశ్వతానందాన్ని అనుభవించాలనేదే నా ఆశ.

వత్సా,

నాకు తెలిసింది ఒకే ఒక మార్గం. తనకు తాను అర్పించుకొనుటయే, భగవంతునికి సంపూర్ణ ఆత్మార్పణమే. తనకు తాను ఎంత అర్పించుకోగలిగితే హృదయం అంత వికసిస్తుంది (తెరుచుకుంటుంది). ఎంత ఎక్కువగా వికసించగలిగితే గ్రహణ సామర్థ్యం అంత పెరుగుతుంది. ఆత్మార్పణ స్థాయి ననుసరించి

అంతరంగ సాన్నిధ్యాన్ని గ్రహించగలుగుతావు. దాని వలన కలిగే ఆనందాన్ని అనుభవించగలవు.

మాతృప్రేమతో

1936 జూలై 25

శ్రీమాతా!

దివ్యప్రియునికి ఒక వ్యక్తి తనకు తానుగా ఎంతవరకు అర్పించుకోగల డనేది నా కవగత మగుట లేదు. 'అర్పణ' (consecration) మరింతగా 'సమర్పణ' అగుటకు ఏం చెయ్యాలి? ఏ తీరుగా, ఏ రీతిగా నన్ను మీకు మరింత ఎక్కువగా సమర్పించు కొనుట సాధ్యపడుతుంది?

శ్రీఅరవిందుల జవాబు:

శ్రీమాతను సేవించుట కొరకై పనుల ద్వారా, ఇతరత్రా నిన్ను నీవు ఎలా సమర్పించు కొంటున్నావో అదే విధంగా అంతరంగ సమర్పణ కూడా. సాధారణంగా మనస్సు, ప్రాణికము (vital) వాటి కొరకే జీవిస్తూ, ఇది కావాలని అది కావాలని గోలచేస్తూ, వాటి నన్వేషిస్తూ వాటిని పొందనప్పుడు అసంతృప్తిని, తీరని వేదననూ అనుభవిస్తూంటాయి; అర్పించుకొన్నప్పుడు ఆ బాధలు, అసంతృప్తులు శమిస్తాయి. ఏం చేసినా వీటికి సమ్మతమే. దేనినీ కోరుకోరు. పూర్తిగా మదర్ మీదనే ఆధారపడి ఆమె యిచ్ఛను నెరవేర్చుటయే పరమావధిగ భావిస్తారు. అప్పుడు వారు వారి పాతసంస్కారాలు కరిగిపోగా అంతరంగాన్ని శ్రీమాత సన్నిధానంతో (సాన్నిధ్యాన్ని) నింపుకుంటూ శ్రీమాత ఇచ్ఛననుసరించి, శ్రీమాతను సేవిస్తూ జీవితాలను సార్థకం చేసుకుంటారు.

పై దానికి ఆంగ్లమూలం:

The word "consecration" is not enough for me to understand how exactly one can consecrate oneself to the Divine. In order to give myself to you more and more what should I do? How, in what way will I be able to give myself to you more and more?

Sri Aurobindo's reply:

Just as you give yourself through work to the Mother doing all for her, so there is an inner giving or consecration. Ordinarily the mind and vital live for themselves, want this or that, seek after it and feel dissatisfied and unfulfilled if they do not get it. But when they give themselves, this ceases. Whatever the Mother does with them that they accept – ask for nothing, rely on her entirely, live for her will and not for their desires. Then they begin to be empty of their old selves and old movements, fill with the presence of the Mother, the will of the Mother, the workings of the Mother – that becomes all their life.

శ్రీమాత శ్రీఅరవిందుల ప్రత్యుత్తరానికి తన ప్రేమను జోడించారు.

1936 జూలై 27

(*CWM* Vol. 16, pp. 100, 60-61, 67-68, 83-84, 89, 92, 98; *Letters to My Little Smile*, pp. 52, 85-86, 111-112)

అనువాదం: ఎస్.ఎస్. లక్ష్మి

Never forget for a moment that you are my much – loved children.

The Mother

శ్రీమాత ప్రేమ
(శ్రీఅరవిందుల సమాధానాలు)

నీవు శ్రీమాత బిడ్డవు. బిడ్డలపై శ్రీమాతకుండే ప్రేమ అపారం. వారి లోపాలను ఆమె ఓర్పుతో భరిస్తుంది. శ్రీమాతకు నిజమైన బిడ్డగ నుండుటకు ప్రయత్నించు. ఆ గుణం నీలో వున్నది. కాని నీ బాహ్యామనస్సు అల్పమైన, నిరుపయోగమైన విషయాలతో నిండి పోయి, చాలా తరచుగ తీవ్ర ఆందోళనకు గురి అవుతూంటుంది. శ్రీమాతను నీవు కలలో మాత్రమే చూడటం కాదు. ఆమె అన్ని వేళల నీతో వున్నట్లు, నీ లోనే వున్నట్లు చూడటం, భావించటం నేర్చుకో. అప్పుడు నిన్ను నీవు తేలికగ అదుపు చేసుకోగలుగు తావు, స్వభావాన్ని కూడా మార్చుకోగలుగుతావు. ఎందుకంటే మదర్ నీ దగ్గరే వుండటం వలన అంతా ఆమే నెరవేరుస్తుంది.

*

శ్రీమాత నుండి మామూలు ప్రేమను అనగా ప్రాణిక, తత్సంబంధమైన ప్రేమను ఆశించినట్లయితే వారు తప్పక నిరాశ జెందు తారు – యోగంలో దాన్ని దాటిపోవాలి, పరిణమింప జేయాలి.

*

శ్రీమాత ప్రేమను పొందాలంటే, నీవు 'మంచి' గ మారటం తప్పనిసరి కాదు. ఆమె ప్రేమ యెల్లప్పుడూ వుంటుంది. మానవ ప్రకృతిలోని లోపాలను, ఆ ప్రేమ లెక్కచేయదు. అసలు విషయ మేమిటంటే, ఆ ప్రేమ ఎల్లప్పుడూ అక్కడ వున్నదనే ఎఱుక నీకు వుండాలి. అది జరగాలంటే నీ చైత్యము (psychic) ముందుకు రావాలి. ఎందుకంటే నీ మనస్సు, ప్రాణికము, భౌతికము పైపైన కనిపించే విషయాలను మాత్రమే గమనించి, పెడర్థాలను తీస్తాయి. ఒక్క చైత్యానికే సరైన అవగాహన వుంటుంది.

*

అతను బహుశ రెండు తప్పులను చేస్తూ వుండి వుండవచ్చు – మొదటిది, శ్రీమాత తనమీద ప్రేమను బహిరంగంగా వ్యక్తపరచా లని ఆశించుట; రెండవది, ప్రతిఫలాపేక్ష లేకుండా తనను తాను

తెరచి వుంచుకొనుటకు బదులు, సమర్పించుకొనుటకు బదులు, కేవలం తన పురోగమనాన్ని గురించే ఆలోచిస్తూ వుండటం. ఈ రెండు తప్పులు సాధకులు ఎప్పుడూ చేస్తుండేవే. వ్యక్తి తనను తాను తెరచుకొని, అర్పించుకొనినట్లైతే, ప్రకృతి సిద్ధపడినప్పుడు అభివృద్ధి దానంతట అదే వస్తుంది. కాని, దృష్టినంతా అభివృద్ధి మీదనే నిలిపినట్లయితే, అది కష్టాలకు, అవరోధాలకు, నిరాశకు దారితీస్తుంది. కారణం మనస్సు దేనినీ సరైన దృక్కోణంలో చూడదు. ఆ వ్యక్తిపై శ్రీమాతకు ప్రత్యేకమైన కటాక్షం వున్నది. ప్రతి రోజు ప్రణామ సమయంలో ఆమె ఒక సుస్థిరశక్తిని అతనిపై నిలుపుటకు ప్రయత్నిస్తున్నది. చైతన్యవంతుడై ఆ శక్తిని అందు కోగలుగుటకు అతను ప్రాణికంగాను, మానసికంగాను ప్రశాంత తను పొంది, తనను తాను సంపూర్ణంగా అంకితం చేసుకొనుటకు ప్రయత్నించాలి.

దివ్యప్రేమ, మానవప్రేమవలె కాదు. చాలా లోతైనది, విశా లమైనది, నిశ్శబ్దమైనది; దానిని తెలుసుకొనుటకు, దానికి ప్రతి స్పందించుటకు, వ్యక్తి ఎంతో ప్రశాంతతను, విశాలతను పొందాలి. దానిని గ్రహించుటకు ఒక పాత్రగాను, పరికరంగాను రూపొందు టకు, తనను తాను సంపూర్ణంగా సమర్పించుకొనుట అతని ఏకైక లక్ష్యం కావాలి. ఏది అవసరమో దాని ఉపలబ్ధిని పొందుటను, దైవవిజ్ఞతకు, దైవప్రేమకు వదిలివేయాలి. అందుకై యెంత సమయ మైనా వేచి వుండుటకు సిద్ధపడాలి. పట్టు వదలరాదు. జీవితమంతా భగవదాకాంక్షకే అంకితం చేయాలి. భగవంతుని కొరకే తెరచు కోవాలి (opening). *ఆత్మసమర్పణయే సాధనయొక్క రహస్యం. దేనినో అర్థించి పొందుటకు గాదు.* ఎంత ఎక్కువగా తనను తాను సమర్పించుకుంటాడో, అంత ఎక్కువగా అతని గ్రహణశక్తి పెరు గుతుంది. కాని అందుకొరకు అసహనము, తిరస్కారభావము పోవాలి. "నేనేమి పొందుట లేదు, నాకే సహాయము అందుట లేదు, నన్నెవరూ ప్రేమించుట లేదు, నేను వెళ్ళిపోతాను, జీవితాన్ని

త్యజిస్తాను, ఆధ్యాత్మిక సాధనను ఆపివేస్తాను" అనే ఆలోచనలకు తావియ్యరాదు.

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి, జానకి

(*SABCL* Vol. 25, pp. 176-78)

శ్వేతగులాబీల ప్రశాంత పరిమళం

(సాధకుల సందేహాలకు శ్రీమాత జవాబులు)

"నా కృపాకటాక్షములకు అందరు సమానంగా అర్హులే. మీరు వాటిని గుర్తించి మీ జీవితాన్ని చక్కదిద్దుకోండి. నా ప్రేమ మీ అంతరాంతరాల్లోకి చొచ్చుకొనిపోయి మిమ్మలను యోగమార్గంలో నడిపించు గాక" మొదలైన లోతైన సందేశాలను మనం చదువుకొని జీర్ణించుకోవలసిందే. — *సంపాదకుడు*

నా బిడ్డ లెవ్వరూ వ్యర్థులు కారు. దివ్యకార్య నిర్వహణలో ప్రతివారికి ఒక్కొక్క ప్రత్యేక పాత్ర ఉంది. ఎవరి స్థానం వారికుంది. వారందరినీ నేను సమానంగా ప్రేమిస్తాను. వారి శ్రేయోభివృద్ధుల కోసం యేది అవసరమో అది చేస్తాను. అందులో ఏ విధమైన పక్షపాతంగాని, వివక్షగాని వుండదు.

శత్రువుల దాడులంటారా అది యెప్పటి నుండో వున్న వ్యవహారామే. హఠాత్తుగా ఒక్కసారి వాటినాపడం అంత సులభం కాదు. కాని, యెప్పటికైనా అది ఆగిపోక తప్పదు. ఈ లోగా వాటిని అంతకంతకు బలహీనపరచి ఉధృతాన్ని తగ్గించవచ్చు. ఏదేమైనా, నా మాట మీద నమ్మకం వుంచి, నా సహాయం కోరినవారికి అది తప్పక లభిస్తుంది.

6 నవంబరు 1955

సమగ్ర సంపూర్ణ సమర్పణ చేసినవారికే నేను ఆదేశాలు యిస్తూవుంటాను. అప్పుడే ఆ ఆదేశాలు చర్చించబడడంగాని, నిరాకరించబడడంగాని జరగదు.

మిగిలిన వారికి కాంతి, సత్యం దర్శింపచేస్తూ, వారు కోరినట్టయితే సలహా యిస్తూ వుంటాను. వారి కేది మంచిదనిపిస్తే అది చేసే స్వేచ్ఛ యెప్పుడూ వుంటుంది.

సమర్పణ, దివ్యచైతన్య అవగాహన, సమర్థతలకి తగిన విధంగా తమని తాము ఉపయోగించుకొనే ప్రతి ఒక్కరు ఒక పత్యేకత కలిగినవారు. వీరికి నా ఆశీస్సులు, కరుణ వాత్సల్యాలను బట్టి, వీరెప్పుడూ అందరికంటె అగ్రస్థానంలో వుంటారు.

1 జూలై 1956

ఒక ప్రశాంత ఆనందం, శక్తి నిలువెల్లా వెల్లువెత్తే శాంత ప్రగాఢ ప్రేమానుభూతి కలుగుగాక! (Let the peace of deep love penetrate your whole being and flood you with a quiet joy and strength.)

26 నవంబరు 1956

లియోనార్డో డా విన్సీ చిత్రించిన చిత్రం (St. Anne) యిది – దివ్యపేమ, కరుణ గల అందమైన ప్రతిబింబం. ఆ కరుణ తప్పులన్నింటిని దులిపేసి పొరపాట్లని చెరిపివేస్తుంది.

6 ఫిబ్రవరి 1957

నీలో దైవముండబట్టే నీ జీవితానికి విలువ వున్నది. ఆ దైవమే నీకు పరమశాంతిని, పరమానందాన్ని, సంరక్షణలని యివ్వగలదు. నీలో ఉన్న ఆ దైవాన్ని కనిపెట్టినట్లైతే, నీ కష్టాలన్నీ మాయమైపోతాయి.

1957

మనని మనం పిలుచుకునే వస్తువు అహం! దైవమే మన అసలు రూపం.

23 మార్చి 1958

దైవం మాత్రమే సత్యం. మిగిలినదంతా అసత్యమే. ఆ దైవం సర్వాంతర్యామి. మహాఋషిలోను, పరమపాపిలోను కూడా వుంటాడు.

7 ఏప్రిల్ 1958

దైవమే నిజమైన ప్రేమ. మనమా పేరుతో పిలిచేదంతా వట్టి బూటకం. ఆ దైవప్రేమ అన్ని చోట్లా, అందరిలోను, అన్నిటిలోనూ వున్నది.

14 ఏప్రిల్ 1958

నీ ఆంతర్యంలో వున్న నన్ను గుర్తించడానికి ప్రయత్నించు. ప్రశాంతంగా, దృఢవిశ్వాసంతో వుండు. అదే నిన్ను నిశ్చింతగా నిద్రపుచ్చుతుంది.

5 ఆగస్టు 1959

దివ్యప్రేమ ఆశ్రయం పొందమని నేను చెప్పానంటే, దానర్థం అక్కడితో అంతా సరిపోయిందని కాదు. వ్యక్తి ప్రయత్నం, అనుకూల వాతావరణం కూడా సమగ్రంగా ముందుకు పోవడానికి అవసరం. దివ్యప్రేమ ఆశ్రయం దొరికినవారికి రక్షణ, మద్దతు, ఆనందం కూడా దొరుకుతాయి. ఆ ఆనందం అన్ని కష్టాలను, ఆటంకాలను అధిగమించగలిగే శక్తి నిస్తుంది.

31 జనవరి 1961

మనం పరమాత్మని ప్రేమించగలిగితే చాలు. అతడితో నిరంతర అనుబంధం వుంచుకుంటే, అతడెప్పుడూ మనతోనే వుంటాడు.

28 ఫిబ్రవరి 1963

విశ్వమూలము, లక్ష్యము కూడా దివ్యప్రేమే.

24 జూలై 1963

కృతజ్ఞతతో వెలిగే పవిత్రజ్యోతి మన హృదయంలో నిరంతరం ప్రజ్వలిస్తూ వుండాలి. ఆ జ్యోతి నులివెచ్చని, మధుర కాంతిలో అన్ని అహంకారాలు, అన్ని మాలిన్యాలు కరిగి మాయమవుతాయి. ఆ జ్యోతి సాధకునికి అతని లక్ష్యమైన పరమాత్మ

కరుణకి త్రోవచూపడమే కాదు. ఆ త్రోవ మరీ దగ్గర త్రోవ అవుతుంది.

అద్భుతమైన పరమాత్మ కరుణ ఎన్నటికీ మరువరానిది. అది పొందిన కృతజ్ఞతాభావం వున్న ప్రతి ఒక్కరికీ దివ్యలక్ష్యం చేరుకునే దగ్గరి దారి చూపుతుంది. వ్యతిరేకతల్ని, అహంకారాల్ని, అపార్థాల్ని, అజ్ఞానాన్ని ఏమాత్రం లక్ష్యపెట్టదు.

26 జూన్ 1964

ఏం చెయ్యాలి అనే నీ ప్రశ్నకి "ప్రభువుకి నిన్ను నీవు సమర్పణ చేసుకో. నీ జీవితాన్ని ప్రశాంతంగా, తృప్తిగా చేసే అవకాశం అతనికి ఇయ్యి" అన్నదే సమాధానం.

"నా జీవితంలో వుండవలసినది వొకే వొక ప్రేమ. ఒకే వొక సత్యం. అదే పరమాత్మ. నేనెల్లప్పుడూ కోరుకుంటున్నదీ నిన్నే. కోరుకోబోయేది నిన్నే" నువ్విలా ప్రార్థించాలనే వారి కోరిక.

26 సెప్టెంబరు 1964

నీ దుఃఖాన్ని పోగొట్టేందుకు శ్రీఅరవిందుల ఏప్రిల్ 24 సందేశం పంపుతున్నాను.

With all my Love.

"Love is the one emotion in us which can be entirely motiveless and self-existent; love need have no other motive than love."

– Sri Aurobindo

24 April 1966

సర్వసృష్టిని సృష్టికర్తతో ఐక్యం చేసే శక్తి ప్రపంచానికి ప్రసాదించేది ప్రేమ మాత్రమే.

చిత్తశుద్ధితో ఆకాంక్షించు. ఏదో ఒకనాడు ఆ అనుభూతితో ప్రేమస్వరూపుడి వవుతావు.

2 సెప్టెంబరు 1966

అసలు సత్యం ఎవ్వరికీ తెలియదు. కాని ప్రతి వొక్కరూ వాళ్ళకే తెలిసినట్లు మాట్లాడుతారు. కాని ఎవరికీ తెలియదు.

ఆ సత్యమే కనుక ఒకనాడు బైటపడిందా అందరూ "మన మింతటి అజ్ఞానులమా!" అని నోరు మూసుకుంటారు. ఆశ్చర్య చకితు లవుతారు. మూర్ఛపోయేంత పని అవుతుంది. కనుకనే మిమ్మల్ని తప్పుడు వ్యాఖ్యానాలు చెయ్యకుండా, ఏమాత్రం గొడవ చెయ్యకుండా నిశ్శబ్దంగా వుండమంటాను.

22 మార్చి 1967

నీ పాతజీవితంతో పూర్తిగా తెగతెంపులు చేసుకోవాలి – So that only the Eternal Love remains.

అనువాదం: నడిమింటి విజయలక్ష్మి

(*White Roses*, © Huta Hindocha)

దైవం మీద నిజమైన ప్రేమ

మనం భక్తిప్రపత్తులతో దైవాన్ని అనేక విధాలుగా ఆరాధిస్తూ వుంటాం. ఒక స్థాయిలో దీనిని కూడ 'ప్రేమ' అంటారు. శ్రీమాత చైతన్యాన్ని స్మరించుకుంటూ దానికి లొంగిపోయే ప్రయత్నాన్ని 'దివ్యప్రేమ' అంటారు. ఈ అమృతాన్ని గ్రోలి ఆనందించాల్సిందే.

– సంపాదకుడు

దైవం దిశగా మరలిన ప్రేమ, మనుమలు అనుకునే మామూలు ప్రేమ కాదు. ఎందుకంటే అది ప్రేమ కాదు, కేవలం ఒక ప్రాణిక వాంఛ మాత్రమే, అంతా స్వంతం చేసుకోవాలనే తత్వం, స్వాధీనపరచుకుని, సంపూర్ణ హక్కును పొందాలనే ప్రగాఢ కోరిక. ఇలాంటిది దివ్యప్రేమ కాదు సరికదా దానికి యోగంలో ఏమాత్రం ఆస్కారం ఇవ్వరాదు. దైవంపై నిజమైన ప్రేమ అంటే ఆత్మార్పణ, నిష్కామమైనది, విధేయతతో కూడినది, శరణాగతమైనది. అది దేనినీ ఆకాంక్షించదు, ఆంక్షలను విధించదు, బేరసారాలాడదు. అసూయ, దర్పము, ఆగ్రహావేశాలు రేకెత్తించే కల్లోలాలను కలిగించదు – ఎందుకంటే యిలాంటివి దాని ప్రకృతిలో లేవు గనుక.

ఇందుకు ప్రతిఫలంగా దివ్యజనని కూడ తనకు తాను ధారాణంగా ఇచ్చుకుంటుంది. ఇదియే అంతరంగంలో ప్రసాదించ బడిన అనుగ్రహానికి ప్రతీక – నీ మనస్సులో, నీ ప్రాణికంలో, నీ భౌతిక చైతన్యంలో ఆమె ప్రవేశిస్తుంది, కనబడుతుంది. ఆమె శక్తి నీ అస్తిత్వపు కదలిక లన్నింటిని అధీనపరచుకొని, వాటిని పరిపూర్ణత్వము, సంతృప్తుల దిశగా మళ్లించి, *దివ్యప్రకృతిలో నీకు పునర్జన్మను ప్రసాదిస్తుంది. ఆమె ప్రేమ నిన్ను పూర్తిగా కప్పివేసి, ఆ చేతులలో నిన్ను భగవంతుని దరిగి కొనిపోతుంది.* అణువణువునా, నఖశిఖపర్యంతం అనుభవించాలని, పొందాలని, ఆకాంక్షించవలసినది దీనినే. ఇక్కడ కాలానికిగాని, పరిపూర్ణతకు గాని పరిమితి అంటూ యేదీ లేదు. ఎవ్వరైనా దీనిని నిజంగా ఆకాం క్షించి, సాధించ గలిగితే, వేరెద్దానికైనా అర్రులు చాచుటకుగాని, నిరాశ చెందుటకుగాని ఆస్కారము వుండనవసరము లేదు. ఎవ రైనా నిజంగా ఆకాంక్షిస్తే వారు తప్పక దానిని పొందగలరు.

స్వార్థము, కోరిక ఏమాత్రం అంటనీయకుండా ప్రేమను స్వచ్ఛంగా ఉంచు. దానికి ప్రతిఫలంగా నీవు భరించగలిగినంత, నీవు గ్రహించగలిగినంత ప్రేమ నీకు లభ్యమవుతుందని తెలుసు కుంటావు.

దైవకార్యం నెరవేరాలనే తపన ముఖ్యంగాని, నీ కోరికల సంతృప్తి గాదు. ఎప్పుడైతే దివ్యచైతన్యం తన అతిమానస వెలుగు తోను, శక్తితోను దిగివచ్చి, భౌతిక పరివర్తన గావిస్తుందో, అప్పుడే యితర విషయాలకు ప్రాముఖ్యత నీయవచ్చు – కాని, అప్పుడు కూడ కోరికలను తీర్చుకొనుటకు కాదు, అన్నింటిలోను పరి పూర్ణతను ఆపాదించే దివ్యసత్యానికి మరియు నవజీవనంలో దానిని వ్యక్తపరచుటకు, ప్రాముఖ్యత నివ్వాలి. దివ్యజీవనంలో అంతా దైవం కొరకే, స్వార్థం కొరకు కాదు.

అయితే దైవంపై ప్రేమ అనేది మానసిక ప్రేమ మాత్రమే కాదు. అది అస్తిత్వం ఆసాంతం తహతహలాడటం, ప్రాణికము, ప్రాణిక భౌతికములు కలిసి ప్రకటించే ప్రేమ – అన్నీ కూడ ఒక విధమైన ఆత్మార్పణనీయగల సామర్థ్యం గలవి. ప్రాణికంగా

ప్రేమించినట్లయితే ఆ ప్రేమ కోరికలను సంతృప్తిపరచాలనే షరతులను విధించే ప్రేమ అని అనుకోవటం పొరపాటు. అయితే అదైనా కావాలి, లేనట్లయితే ప్రాణికం దాని బంధమును తప్పించుకొనుటకై పూర్తిగ దాని ప్రేమయొక్క లక్ష్యమునుండి వైదొలగాలని అనుకోవడం కూడ పొరపాటే. ప్రకృతియొక్క యితర అంశాల వలెనే, ప్రాణికం కూడ నిస్సందేహంగా సంపూర్ణ ఆత్మార్పణను చేసుకోగలదు. ప్రియాతిప్రియమైన దైవం కోసం తననే తాను మరచిపోగల స్థితిని మించిన ఉదారమైనది మరొకటి లేదు. ప్రాణికము, భౌతికము రెండూ కూడ నిజమార్గంలో వాటిని అవి సమర్పించుకోవాలి – నిజమైన ప్రేమమార్గంలో, స్వార్థపూరితమైన వాంఛా మార్గంలో కాదు.

*

ప్రశ్న: పవిత్రమైన, పరిపూర్ణమైన భక్తి ఎలా వస్తుంది?
మొదట నిశ్చలంగా వుండు – అప్పుడు, ఆ నిశ్చలత్వంలో నుండి ఆకాంక్షించు, నెమ్మదిగా, మనస్ఫూర్తిగ శ్రీమాతకు నీ అంతర ద్వారములను తెరచిపెట్టు.

మానసిక ఆందోళన నిన్ను కలవరపెట్టనీయ వద్దు. శ్రీమాత శక్తి పనిచేసి నీ హృదయకమలాన్ని తెరిచేటంతవరకు వేచి యుండు. పైనుండి వచ్చే వెలుగులో నీ భక్తి వికసిస్తుంది.

మూలం: అందుగులపాటి కైలాసపతి, జానకి

(*SABCL* Vol. 25, pp. 181-84)

నేను నీతోనే వుంటాను

కొంతమంది భక్తాగ్రేసరులు నిరంతర దైవారాధనలో మునిగి పోయి, ఎంతో శ్రమించి, తపించి చిట్టచివరకు దేవుణ్ణి ప్రసన్నం చేసుకుంటారు. మరి మనబోటి సామాన్యుల సంగతేమిటి? మనకు 'మదర్' ఉంది కదా. 'నేను నా శిష్యు లందరిలోకి ప్రవేశించి వారి యెదలలో సజీవంగా చాలా ప్రత్యక్షంగా ఉంటాను' అంటారామె. ఇంకా 'నాకు నీలో కాస్త చోటియ్యి. నేను నీ సాధన చేసిపెడతాను.' అంతేకాదు. 'నీ ప్రతికదలికను, నువ్వు చేసే ప్రతి చేష్టను, ప్రక్రియను నేను గమనిస్తుంటాను. సరి చేస్తుంటాను. ఎందుకంటే ఆ కదలికలు నావి. ఆ చేష్టలు నావి, ఆ ప్రక్రియలు నావిగా భావిస్తాను. నాతో చెప్పనిదే ఏ పనీ చెయ్యొద్దు. నన్ను సంప్రదించనిదే ఏ కార్యమూ తలపెట్టవద్దు.' ఆమె మాటలు వింటూంటే 'నువ్వెందుకు కష్టపడతావు, నీ బ్రతుకును నేను బ్రతికిపెడతానులే' అంటోందనిపిస్తుంది. ఇది కలా నిజమా!

— సంపాదకుడు

నేనెల్లప్పుడూ నీ యెదలో సజీవంగా నివసిస్తూ ఉంటాను.

*

నీ హృదయకవాటాలు తెరిచావంటే నీవు నన్ను చూడగలుగుతావు.

*

నేను నీలో నిరంతరం వున్న సంగతి జ్ఞాపకం పెట్టుకుంటే చాలు. అంతా దివ్యంగా జరిగిపోతుంది.

*

Always with you in a growing light and peace. నీలో ప్రేమ, శాంతి, ఆనందములు పొంగిపొరలగా చకచకా ముందుకు సాగిపోవాలి, ఇంకా పై స్థాయి నందుకోవాలి.

*

నా ఆశీస్సులు నీతో ఎప్పుడూ తప్పకుండా వుంటాయి సరే. కాని నీవు వాటిని ఉపయోగించుకోవాలి!

ఎవరైతే ఆకాంక్షిస్తారో వారికి నా అండదండ లుంటాయి.

*

ప్రశ్న: మీరు మీ నిజరూపంలో గాకుండ మాకుమల్లే ఎందుకు వచ్చారు?

అలా రాకపోయినట్లైతే నేను మీ చెంతకు వచ్చి 'చూడు నాకు మల్లె కావాలి' అని చెప్పేందుకు వీలుండేది కాదు.

*

'నేను మీతో ఉన్నాను' అంటే ఏమిటి?
(శ్రీమాత వివరణ)

ప్రశ్న:. 'నేను నీతో ఉన్నాను' అనే వాక్యానికి అర్థం ఏమిటి? మాకేమైనా సమస్య లెదురైనప్పుడు, దిక్కుతోచక నిన్ను ప్రార్థించినప్పుడు, అది నీకు వినబడుతుందా? ఎందుకంటే మేము వట్టి అర్భకులం. సరిగ్గా ప్రార్థించటం కూడ చేత కాదాయె! మరి ఈ అసమర్థుల ప్రార్థనలను వినే దెవరు? మా దగ్గరున్న మీరేనా? లేక పైన వున్న నీ మహాచైతన్యమా, సర్వవ్యాపకమైన దైవమా, యోగశక్తియా లేక శరీరధారియైన నీవా, నీ భౌతికచైతన్యమా? మేము చేసే ప్రతి ఆలోచనా, ప్రతి చేష్టా నీకు తెలుస్తుందా లేక అదొక విశ్వవ్యాప్తమైన మహాశక్తియా? మీరు ఏ రూపంలో మా మధ్యన మెసులుతున్నారో సెలవీయండి.

శ్రీఅరవిందులూ, మీరు ఒకే మహాచైతన్యము అని అంటారు కదా! మరి శ్రీఅరవిందులకు మీకు రెండు వేర్వేరు పాత్ర లున్నాయా ఏమిటి?

నేను మీతో ఉంటాను. అనగా నేనే నీవు, నీవే నేను కనుక. నేను మీతో ఉండటమంటే ఏమిటనుకుంటున్నావు? అది ఎంతో మహత్తరమైనది; మహోన్నతమైన పరమ చైతన్యం మొదలుకొని భౌతికచైతన్యం వరకుగల అన్ని స్తరములలోను, వివిధ స్థాయిలలోను అది రాణిస్తుంది. పాండిచ్చేరిలో నీవు ఊపిరి పీలిస్తే, దాంతోపాటు నా చైతన్యాన్ని కూడ పీలుస్తావు. ఇక్కణ్ణుంచి పది కిలోమీటర్ల దూరంలోవున్న చెఱువు వరకు గల సూక్ష్మభౌతికమంతా కూడ నా చైతన్యంతో నిండిపోయి

వుంటుంది. ఇంకా చెప్పాల్నంటే భౌతికప్రాణికంలోను (material vital), మానసిక స్తరము, అంతకంటె పైన స్తరములు (higher planes) లేక లోకములలో ఎల్లెడల వ్యాప్తమై వుంటుంది. మొట్ట మొదటిసారి నేనిక్కడకు వచ్చినప్పుడు పది మైళ్ళ దూరంగా వున్నప్పుడే (కిలోమీటర్లు కాదు) నాకు శ్రీఅరవిందుల సూక్ష్మ దేహం అనుభూతమైంది. ఉన్నట్లుండి అకస్మాత్తుగ ఆ పవిత్రమైన వాతావరణం, ఆ కాంతిమంతమైన వెలుగు నన్ను స్పర్శించి, నన్ను ప్రదీప్తము చేసింది. ఇదంతా ఎందుకు చెబుతున్నానంటే, ఇది కేవలం ఊహ కాదు. నీకు స్ఫూర్తి నిచ్చి నీ కళ్ళు తెరిపించే ఒక మహాశక్తి.

చాలా రోజుల క్రిందట శ్రీఅరవిందులు ఆశ్రమంలో అన్ని చోట్ల 'శ్రీమాత నిన్ను చూస్తూనే వున్నది అనుకొని ప్రవర్తించు. ఎందుకంటే ఆమె ఎప్పుడూ వుండనే వుంటుంది' అనే నోటీసును పెట్టారు.

ఇవి వట్టి మాటలు కావు. అక్షరసత్యములు. నేను నీతో నిజంగానే వుంటాను, *సూక్ష్మదృష్టి కలవారికి కనబడతాను కూడ.*

ఇక్కడి వాతావరణమంతా నా చైతన్యంతో నిండి వుంటుంది. నీ ప్రకృతిలోని విభిన్నాంశములను నీకు ఎత్తి చూపిస్తుంది. నీలో మార్పు చెందాల్సిన లక్షణాలేమిటో, పోషించి వృద్ధి చెందవలసినవి ఏమిటో, నిరాకరించవలసినవి ఏమిటో ఎత్తి చూపిస్తుంది.

ఎల్లెడలా వ్యాపించివున్న నా శక్తి ఈ పనిని చేస్తూ వుంటుంది. ఇంతే కాకుండ నన్ను, శ్రీఅరవిందులను అనుసరిస్తున్న సాధకులకు నాకు మధ్యన, ఒక అవినావభావ సంబంధమున్నది. దీనికి దగ్గర దూరముల ప్రసక్తి లేదు. నీవు పాండిచ్చేరిలో వున్నా సరే, ఫ్రాన్స్‌లో వున్నా సరే, ఎంత దూరంలో వున్నా సరే ఈ సంబంధం చాలా ఘనంగా వుంటుంది. సజీవంగా వుంటుంది. నాకు పిలుపులు వచ్చినప్పుడల్లా నేను నా శక్తిని పంపించి వారికి కావలసిన సహాయాన్ని – రచనా శక్తినో, రక్షణనో, లేక ఇతరమైన అవసరాలనో సమకూరుస్తాను. ఉన్న

ట్టుండి నాకు సందేశాలు వస్తుంటాయి. నేను వెంటనే తగిన ప్రతి క్రియ చేస్తాను. ఈ విధమైన పిలుపులు నాకు ఏ క్షణమైనా రావచ్చు. ఒక్కొక్కప్పుడు నేను మాట్లాడుతూ మాట్లాడుతూ మధ్యలో ఆగిపోవటమో, లేక పని చేస్తూ చేస్తూ చేయి నిలిచి పోవటమో జరుగుతూ వుండటం నీవు చూచే వుంటావు. నాకు పిలుపు వచ్చినపుడు దృష్టిని మరల్చడం వలన అలా జరుగుతుంది.

నేను శిష్యులుగా అనుమతించిన వారి విషయంలో ఇంత కంటె గాఢమైన సంబంధమే వుంటుంది. నా ప్రతిరూప మొకటి వారితో వుంటుంది. ఏం జరుగుతుందో చూస్తూ వుంటుంది. అవసరమైనప్పుడు నన్ను హెచ్చరిస్తుంది. 24 గంటలూ ఈ విధ మైన సందేశాలు నాకు వస్తూనే వుంటాయి. కాని ఇవన్నీ నా మనస్సులో పడనక్కర లేదు. అలాగైతే అది ఒక వరద అయి పోదూ! ఒకానొక సూక్ష్మస్థాయిలో అవన్నీ నమోదు అవుతాయి. గ్రామ్‌ఫోన్ రికార్డు మాదిరి అన్న మాట. నాకు తెలుసుకోవాలని అనిపించినప్పుడు నేను సూక్ష్మలోకాన్ని దర్శించి కనుక్కోగలను. పరిస్థితులను చూచి ఎలా పరిణమిస్తున్నాయో పరికిస్తూ వుంటాను.

మీకూ, నాకూ మధ్యగల ఈ అనుబంధం తెగిపోయేది కాదు. చాలా కాలం క్రితమే ఆశ్రమాన్ని వదిలి వెళ్ళినవారు ఆగ్ర హించి వున్నారు. వారు వెళ్ళిపోయినా సరే, నాకు మాత్రం వారి గురించి తెలుస్తూనే ఉంటుంది. అవసరం అయితే వారిని ఆదు కుంటూనే ఉంటాను. వారు ఎన్నటికీ విస్మరింపబడరు.

నా జీవితంలో నేను ఒక్క క్షణం కలుసుకున్న వారిపట్ల కూడా నా అంతట నేనే బాధ్యత వహిస్తూ ఉంటాను.

నేను, శ్రీఅరవిందులు ఒకటే అన్న విషయాన్ని ఇప్పుడు జ్ఞాపకం చేసుకో! మా ఇద్దరిదీ ఒకే చైతన్యం, ఒకే పురుషుడు. ఈ శక్తిగాని, ఈ ఉనికిగాని నీ వైయక్తిక చైతన్యంలో ప్రవేశించి నప్పుడు మాత్రమే అది ఓ రూపాన్ని తాలుస్తుంది. నీ ఉద్వేగా నికి, నీ ఆకాంక్షకు, నీ అవసరానికి, నీ వ్యక్తిత్వానికి అనుగు ణంగా అది మారుతూ ఉంటుంది. నీ ఆత్మచైతన్యం ఒక జల్లెడ వంటిదని, ఒక సూచిక వంటిదని నేను చెప్పగలను. కాబట్టి అది

దాల్చే అనంతకోటి రూపాలలో ఒకదాన్నే ఎంచుకుని స్థిరపరచుకుంటుంది.

వాస్తవంగా చెప్పాలంటే – భగవంతుణ్ణి గురించి ప్రతీ వ్యక్తీ ఏ విధంగా భావించుకుంటాడో ఆ విధంగానే కనబడుతాడు. అందులో సందేహం లేదు. భగవంతుడు నీకు దూరంగా ఉన్నాడనో, ఆయన దయలేనివాడనో నువ్వు నమ్ముతున్నట్లయితే భగవంతుడు నీకు దూరంగానే వుంటాడు. దయాహీనుడుగానే ఉంటాడు. నీవు దేవుని ఆగ్రహాన్నే అనుభూతి చెందినప్పుడు మరీ నీ ఇష్టదైవం అలాగే వుండవలసిన అవసరం వుంటుంది కదా! కాళిని భజించేవారికి ఆయన కాళికాదేవి అవుతాడు. భక్తులకు సాక్షాత్తు మోక్షమే. విజ్ఞాన జిజ్ఞాసువులకు దైవం ఓ విజ్ఞాన సర్వస్వమే. మిథ్యావాదులకు రూపరహితుడు. నాస్తికులకు నాస్తికుడు. అంతేకాదు ప్రేమికులకు ప్రేమే. ఆయన సోదరుడు, సన్నిహితుడు, స్నేహితుడు, హితుడు. ప్రతీ క్షణం, అనుక్షణం ఆత్మచోదకుడు అని నమ్మేవారికి, సహాయం అందించేందుకు భగవంతుడు సర్వసంసిద్ధంగా ఉంటాడు. అన్నింటిని నిర్మూలిస్తాడని నీవు నమ్మితే, ఆయన నీ దోషాలన్నిటిని నిర్మూలించగలడు. పాపాల్ని సునాయాసంగా హరించగలడు. అంతులేని ఆయన కరుణను నువ్వు అనుక్షణం అనుభూతి చెందగలవు. భగవంతుని నుండి నువ్వు నీ అంతరాంతరాల్లో ఏమి కాంక్షిస్తున్నావో అదే భగవంతుని పట్ల రూఢి అవుతుంది.

దైవానికీ మానవులకు మధ్య బహుముఖమైన, అనంతమైన ఈ అనుబంధాన్ని అన్నిటిలోనూ నువ్వు ఒక్కసారి చూడగలిగే చైతన్యావస్థలోకి నువ్వు ప్రవేశించగలిగితే – అప్పుడు సమస్త విషయాల్లోనూ విశిష్టతను చూడగలవు. మానవజాతి పరిణామ క్రమాన్ని నువ్వు దర్శించగలవు. మానవుల కలలకు, ఆశలకు, ఆశయాలకు, అవగాహనకు అనుగుణంగా భగవంతుడు సృష్టించాడని నువ్వు తెలుసుకోగలవు. భౌతికవాదులకు భగవంతుడు ఏ విధంగా భౌతికవాదిగా ఉంటున్నాడో, ఆయన రోజు రోజుకీ ఏ విధంగా పెరుగుతూ, వికాసం చెందుతున్న మానవ

చైతన్యానికి సరిపడేటట్టు తేజోవంతుడౌతూ సమీపం అవుతు న్నాడో తెలుస్తుంది. ఎవరికి వారే నిర్ణయించుకొనే స్వేచ్ఛ ఉంది. ఈ ప్రపంచచరిత్ర అంతా మానవునికి భగవంతునితోగల పరి పూర్ణ సంబంధమే. అది సనాతనమైనది. అద్భుతమైనది. వర్ణింప నలవికానిది. ఇంతా చేసి ఈ మొత్తం అంతా కలిసి భగవంతుని పరిపూర్ణ అవతరణలో ఒక వీసం మాత్రమే!

నీ ఆకాంక్ష ఏ విధంగా వుంటే దైవము ఆ విధంగా నీలో వుంటాడు. అలాగని నీ విపరీత ధోరణులకు ఆయన తలవంచు తాడని కాదు. నీ ఆత్మేచ్ఛను గురించి నేను మాట్లాడుతున్నాను. అయితే ఒక్కొక్కప్పుడు ఆయన నీవు చేసే గొంతెమ్మ కోరికలు కూడ తీరుస్తాడు. కొంతమంది భక్తులు ఒక నిమిషం సాన్ని ధ్యాన్ని, ఒక నిమిషం ఎడబాటును అనుభవిస్తారు. ఆయన కూడ అదే విధంగా స్పందిస్తాడు. ఇంతకీ చెప్పబోయేదేమిటంటే దేవుణ్ణి గురించి నీవు అన్నదమ్ముల వరసే అనుకుంటావో, అక్కచెల్లెళ్ళ వరసే అనుకుంటావో, మరెలా అనుకుంటావో ఆయన అలాగే కనబడతాడు. ఇక్కడే నీవు జాగ్రత్తపడాలి. నీవు ఆయన్ని విశ్వ సించాలి. నీవు ఆయన్ను పూర్తిగా నమ్ముకున్నావనుకో. ఇక ఆయన నీ జీవితంలో ప్రవేశించి అనూహ్యమైన విధంగా మిర కిల్స్ చేస్తాడు. అదొక ఇంద్రజాలమే. ప్రతి క్షణం ఆయన నిన్ను లేవదీసి, దగ్గరకు తీసికొని తన గుండెలకు హత్తుకుంటాడు. దృఢమైన బాహుబంధాలతో నిన్నాలింగనం చేసుకొంటాడు.

చివరి భాగం ఆంగ్లమూలం:

The attitude is thus very important, even the outer attitude. People do not know how important is faith, how faith is miracle, creator of miracles. If you expect at every moment to be lifted up and pulled towards the Divine, He will come to lift you and He will be there, quite close, closer, ever closer.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి, పున్నమరాజు నాగేశ్వరరావు

(*CWM* Vol. 13, pp. 52-53, 61, 68, 70, 73, 75-78)

నిజమైన ఆంతరంగిక సంబంధం

మనిషికి మనస్సు ఒకటున్నది గదా! అది ఒక శాపం. ఎంత గంభీరమైన విషయాన్నైనా సరే మనస్సుతో అర్థం చేసుకునేందుకు ప్రయత్నిస్తుంది, దిగజార్చేస్తుంది. మరి శ్రీమాత అనగా చైతన్యం ముద్ద కట్టిన మూర్తి గదా! నువ్వు ఆమెను మనస్సుతో గాకుండ అంతకంటె లోతైన దృష్టితో అర్థం చేసుకోవాలి. అప్పుడే నీవు ఆమె సాన్నిధ్యాన్ని పొందగలుగుతావు.

— సంపాదకుడు

ఇంతవరకు నీ అంతరాత్మ మనస్సు దాని భావాలు, ఆశయాల ద్వారా లేక ప్రాణికము, దాని ఆనందాలు, అభిలాషల ద్వారా అభివ్యక్తమైంది. కాని భౌతిక అవరోధాల నధిగమించి పదార్థము యొక్క రూపాన్ని మార్చివేసి, ఒక నూతన ధర్మాన్ని ప్రతిష్ఠించేందుకు అది చాలదు. నీ ఆత్మయే కదిలివచ్చి, నీ చైత్యపురుషుడు అంతఃపురంలోనుంచి ముందుకు వచ్చి పూర్తిగా జాగృతమై మౌళికమైన మార్పును తీసుకొనిరావాలి. చైత్యపురుషునికి మనస్సు యొక్క ఉద్దేశ్యాలతోగాని లేక ఇతర బాహ్యామైన కారణాల అవసరంగాని లేదు. తనంతటతానే అది నీకు ప్రత్యక్ష దివ్యానుభూతిని కలిగించగలదు. అది ఒక్కటే దైవసాన్నిధ్యాన్ని, ఆంతరంగిక ఆశ్రయాన్ని అందించగలదు. అవును, దైవం నీకు నిరంతరం తోడుగా వుంటుంది. అప్పుడు నీకు శ్రీమాత దూరంగా ఉండదు. సమీపంలో వుంటుంది! ఇక భగవదనుభూతిని గూర్చిన సందేహాలు దరిజేరవు. ఎందుకంటే మనస్సులో సందేహాలు చెలరేగుతూనే వుంటాయి. ప్రాణికం తహతహలాడుతూనే వుంటుంది. *కాని ఆత్మ మటుకు నిరంతర దివ్యానుభూతిని అనుభవిస్తూనే వుంటుంది!*

నీ చైత్యపురుషుడు దేహాంతఃపురంలో నుంచి బయటకు వచ్చి మా ఇద్దరి నిరంతర స్పర్శను, నిరంతర అనుభూతిని కలిగించి నీ బాహ్యాజీవితము నంతటిని ఉద్దీపింప జేయాలి.

*

ఆంతరంగిక సంబంధమనగా శ్రీమాత నిరంతరం నీతో యున్న అనుభూతిని పొందుట. ఆమె వైపు అవిచ్ఛిన్నంగా మరలి యుండి, ఆమె శక్తి నీలో పని చేస్తున్నట్లు, నీకు సహాయపడుతూ, మార్గ మును చూపిస్తూ ఉండుట, ఆమె యందు భక్తిప్రేమలను కలిగి యుండి దగ్గరగా వున్నా, దూరంగా వున్నా నిరంతరము ఆమె నీ చెంతనే వున్న భావము కలుగుట. ఈ అనుబంధమే సాధకుని మనసును శ్రీమాత మనసుకు అత్యంత సన్నిహితంగా తీసుకు వెడుతుంది. ఇట్టి అనుబంధమే సాధకుని ప్రాణికాన్ని శ్రీమాత ప్రాణికంతో ఏకస్వనం చేస్తుంది. ఇట్టి సంబంధమే సాధకుని భౌతిక చైతన్యాన్నంతా శ్రీమాత చైతన్యంతో నింపుతుంది. ఆంత రంగిక దర్శనమనగా ఇదే. కేవలం ఆధ్యాత్మిక సంబంధంగాని, ఆత్మసంబంధంగాని కాదు. భౌతికపరమైనది కూడ.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: ఎస్.ఎస్. లక్ష్మి

(*SABCL* Vol. 25, pp. 173, 174)

...this great, this sublime and divine love bending over us from the innermost depths of our being, bearing with our weaknesses, rectifyng our errors, healing our wounds, bathing our whole being with its regenerating streams.

The Mother

శ్రీమాత ఫోటోలు

శ్రీమాతతో సంభాషణ (జ్ఞాపకాల నుంచి)

ప్రశ్న: అమ్మా! మీ ఫొటోలో ఏముంటుంది?
జవాబు: అంటే ఏమిటి నీ ఉద్దేశ్యం?
ప్రశ్న: మీ ఫొటో దేనిని సూచిస్తుంది? మీ ఫొటోల్లో అసలు ఏముంటుంది?
జవాబు: నీకు ఆ మాత్రం తెలీదా? (చిరునవ్వుతో) నా ఫొటో అంటే ఎవరు? నేనే! స్వయంగా నేనే నా ఫొటోలో ఉంటా.
ప్రశ్న: అయితే మీ ఫొటోల్లో ఏ రకంగా ఉంటారు? ఏ రూపంలో ఉంటారు?
జవాబు: నేను అన్ని రకాలుగానూ ఉంటాను. ఎలా ఉంటాను అనేది ఆ ఫొటోను బట్టి ఉంటుంది. అది అనేక విషయాల మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. నేను ఒక్కొక్క ఫొటోలో ఒక్కొక్క రకంగా ఉంటాను. ఒకేలా అస్సలు ఉండను. నా ప్రతీ ఫొటోలోనూ నా ప్రత్యేకమైన దర్శనం వారి వారికి తగ్గట్టు ఉంటుంది. ప్రతీ క్షణం నేను భిన్నంగా, భిన్న భిన్నంగా కనబడుతూ ఉంటా. ఎప్పుడూ ఒకేలా అసలు ఉండను.

చూడు. నేను ఒకరికి దయామూర్తిలా, మరొకరికి శాంత మూర్తిలా, ఇంకొకరికి ఉదాసీనంగా, మరొకరికి జాలి రూపంలా, ఇంకొరికి ప్రేమమూర్తిలా, మరొకరికి ఈ విశ్వంలో శాశ్వత భౌతిక సత్యంలా అగపడవచ్చు. లేదా శక్తి, నమ్రత, దివ్యమైన మధుత్వం (మాధుర్యం) అలా ఒకే ఫొటోలో విభిన్నాంశములు ప్రకటింప బడవచ్చు.

ఆ మారడం కూడా ఆ వ్యక్తిని బట్టి, అప్పటి స్థితిని బట్టి, వాని తత్త్వాన్నిబట్టి కొత్త కొత్తగా మారిపోతుందన్న మాట. అలాంటి మార్పు అస్తమానం అలా జరుగుతూనే ఉంటుంది. అంచేతే నేను ఎప్పుడూ ఒకేలా కనపడనన్న మాట. నా ప్రతి ఫొటోలోనూ నేను వేరే వేరేగానే ఉంటాను. ప్రతి వానికీ సరిగ్గా

వానికి సరిపోయే విధంగా ఒక ప్రత్యేకమైన తీరులో నేను రూపొందుతాను.

మామూలుగా నా ఫొటోలో ఆ క్షణంలో నా భావప్రకటన రీతి, నాలోని అనంత చైతన్యం కనబడతాయి. కాని అందులోనే (ఫొటోలోనే) విశ్వమాతయొక్క అనేకమైన అంతులేని రూపాలు ఉంటాయి. వాటిని మీరంతా కనుక్కోవాలి. మీరు నా ఫొటో చూడగానే నా ఏ స్వరూపం మీకు దర్శనమిస్తుందో మీరంతా కనుక్కోవాలి.

ఆ అంశం ఏమిటో మీరంతా అనుభవించాలి, తెలుసుకోవాలి. నా ప్రతీ ఫొటోలోనూ నా భిన్నమైన దర్శనము దాగి ఉంటుంది. నా ఫొటోలో ఉన్నది ఒక ఆధ్యాత్మిక రూపము. ***కాని అది కేవలం ఒక కాయితం మీద ఉన్న బొమ్మ మాత్రం కానే కాదు. అది ఒక సజీవమైన రూపము.*** పైపైకి చొచ్చుకు వచ్చే ఒక వాస్తవమైన శక్తి. ఏ కార్యమునైనా అనేక విధాలుగా చేయగల మహత్తర శక్తి అది.

ఆ శక్తి నాలోని ఒక భాగమే. కాకపోతే ఒక ఆకారం స్పష్టంగా దాల్చింది అన్న మాట. ఆ ఆకారంలోంచే నా శక్తి పని చేస్తుంది. ఎంచేత అంటే నేనే అక్కడ ఉంటాను కాబట్టి.

నేను నా ఫొటో ఎవరికి ఇస్తానో, వానికి ఏమిటి అవసరమో, ఎలా ఏ పరిస్థితుల్లో ఎందుచేత నేను నా ఫొటో ఇచ్చానో అనే వాటి మీద కూడా ఆ శక్తి ఆధారపడి ఉంటుంది. అంచేతే నేను ఎప్పుడూ నా ఫొటోలో ఒకే వ్యక్తిగా ఉండను. ఒకేలా దర్శనం ఇవ్వను.

ఇంకా, ఒక వ్యక్తి చేతనాస్థాయిని బట్టి, వాని స్వభావం ఎటువంటిది, అనే వాటి మీద కూడా ఆ శక్తి ఆధారపడి ఉంటుంది. నిజానికి అది అస్తమానం క్షణక్షణం మారిపోతూనే ఉంటుంది. అంచేతే నా ఫొటో ఒకటే అయినా నీకు ఒకలా, ఇంకొకరికి ఇంకోలా కనబడుతుంది. అదీ సంగతి. సరే, నన్ను ఇదంతా ఎందుకు అడుగుతున్నావు?

ప్రశ్న: అమ్మా మొన్న ఆ మధ్య నేను 'క' అనే ఆయన కొడుక్కి మీ ఫొటోలు పంపాను. ఆ ఫొటోల్లో సరిగ్గా ఏముందో తెలుసుకుందామని ఇలా అడిగాను. అంతే.

జవాబు: నాన్నా, ఆ ఫొటోలు నేనేరా. ఇప్పుడు ఇక్కడ నీకు ఎలా కనబడుతున్నానో ఆ ఫొటోలో కూడా సరిగ్గా ఈ నేనే అచ్చంగా అంతా నేనే అక్కడ ఫొటోలోనూ. ఆ ఫొటోల్లో ప్రతి ఫొటోలోనూ నా ప్రత్యేక దర్శనం తెలుస్తూ ఉంటుంది. అంతా ముమ్మూర్తులా ఇప్పుడు ఇక్కడ నేను ఎలా ఉన్నానో అలాగే నన్న మాట.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: ఎం. సి. కనకయ్య

(*Sweet Mother – Harmonies of Light* by Mona Sarkar, pp. 8-12)

BECAUSE THOU ART

Because Thou art All-beauty and All-bliss,
My soul blind and enamoured yearns for Thee;
It bears Thy mystic touch in all that is
And thrills with the burden of that ecstasy.

Behind all eyes I meet Thy secret gaze
And in each voice I hear thy magic tune:
Thy sweetness haunts my heart through Nature's ways;
Nowhere it beats now from Thy snare immune.

It loves Thy body in all living things;
Thy joy is there in every leaf and stone:
The moments bring Thee on their fiery wings;
Sight's endless artistry is Thou alone.

Time voyages with Thee upon its prow –
And all the future's passionate hope is Thou.

Sri Aurobindo

(*SABCL* Vol. 5, p. 154)

మూర్తీభవించిన ప్రేమ

నా బాల్యమున – సుమారు పదమూడేండ్ల వయస్సులో – దాదాపొక సంవత్సరకాలము పాటు – ప్రతి రాత్రి ప్రక్కమీద శయనించగనే, నేను నా శరీరము నుండి వెలికి వచ్చి, సరాసరిగ ఇంటి పైకి, పిమ్మట పట్టణమంతటి పైకి, చాల ఎత్తునకు లేచినట్లును, అప్పుడు నేను నాకంటె పొడవైన ఒక అద్భుతమైన యంగీని ధరించినట్లును నాకు దోచుచుండెడిది. నేను పైకి లేచినకొలది, ఆ యంగీకూడ పొడవగుచు, నా చుట్టును వలయాకారముగ విస్తరిల్లి, పట్టణముపై అతివిస్తారమైన కప్పువలె నేర్పడుచుండెను. అంతట, అన్నివైపుల నుండియు నెందరో పురుషులు, స్త్రీలు, పిల్లలు, వృద్ధులు, రోగార్తులు, దుఃఖితులు – నా చెంతకు వచ్చి, విస్తరిల్లిన యా అంగీ చుట్టును గుమిగూడి, తమ కష్టములు, దుఃఖములు, బాధలు చెప్పుకొనుచు నన్ను సహాయ మర్థించుచుండిరి. వారి ప్రార్థన నాలకించినట్లుగ ఆ యంగీ సచేతనముగ కదలాడి, ప్రతి యొక్కరి వద్దకు విస్తరిల్లుచుండెను. దానిని వారు స్పృశించిన తోడనే, వారికి దుఃఖోపశమనమై, వ్యాధులు నయమై, తిరిగి వారు తమ తమ శరీరములలోనికి ప్రవేశించుచుండిరి. శరీరములనుండి బయటికి వచ్చుటకు ముందుకంటె ఎక్కువగ వారు సంతోషమును, బలమును పొందుచుండిరి. ఈ దృశ్యమంతయు కడు సుందరమై తోచి నా కెంతయు సంతోషము గూర్చుచుండెను. దీని ముందర, దినము నందలి ఇతర కార్యము లన్నియు వట్టి జడములుగా, నిస్సారములుగా, అవాస్తవికములుగా దోచి, రాత్రి వేళ నడచు ఈ కార్యక్రమమే నిక్కమైన జీవితముగ నాకు గన్పట్టు

చుండెను. తరచుగా నేనిట్లు శరీరము నుండి పైకి లేచినప్పుడు, నా యెడమ ప్రక్కన నొక వృద్ధుడు, మౌనముగా, నిశ్చలముగా, కృపా దృష్టితో నన్ను తిలకించుచు తన సాన్నిధ్యముచే నాకు ప్రోత్సాహము కల్పించుచుండెను. పొడవైన ఊదారంగు అంగీ ధరించిన యీ వృద్ధుడు 'దుఃఖములకు అదిష్ఠాత' (Man of Sorrows) గ ప్రఖ్యాతిగన్న మూర్తి విశేషమే యని నేను తరువాత తెలిసికొంటిని.

పగటివేళ పెక్కు సమయములలోను, రాత్రి యందును, నేను – అనగా నా చేతన, నా హృదయస్థానమున సంపూర్ణముగా ఏకాగ్రతను చెందియున్నట్లొక విశిష్టానుభూతి నాకు కలుగుచున్నది. ఈ హృదయమీ స్థితి యందొక అవయవ విశేషము గాదు; భావనా విశేషమును గాదు; వైయక్తిక స్థితి నధిగమించి నిత్యమై విలసిల్లు కేవల దివ్యప్రేమయే. ఇట్టి ప్రేమస్వరూపమే నేనైన కారణమున, జగత్తులోని ప్రతి వస్తుగర్భము నందును నేనున్నట్లు అనుభవము పొందుచున్నాను. అంతేగాక, అనంతముగా నా చేతులు సాచి, నిరవధిక వాత్సల్యముతో సకల జీవులను కౌగలించుకొని, జగత్తుకంటె విశాలతరమైన నా వక్షస్థలమునకు హత్తుకొనుచున్నట్లు సైతము నా కనుభూత మగుచున్నది. ఓ పరమేశ్వరా, వాక్కులు బొత్తిగా శక్తి చాలవని, మనస్సు చేయు అనువాదము లెప్పుడును బాలచేష్టలే. కాని, నీ కొరకై నా యాకాంక్ష మాత్రము ఎడతెరపి లేక అర్రులు సాచుచునే యున్నది. నిజమున కది నీ రూపమే, నీవే – నీవే యీ శరీరమున, నీ యభివ్యక్తి కుపచరించవలసియున్న యీ అసమగ్రోపకరణమున నివసించుచున్నావు.

సకల జీవులు నీ జ్ఞానదీప్తిచే నగు శాంతి, సుఖము లనుభవించెదరు గాక!

22-2-1914

అనువాదం: కమలాకర వెంకటేశ్వరరావు ('ప్రార్థనలు – ధ్యానములు' నుండి)

(*CWM* Vol. 1, pp. 81-82)

చివరి మాట

ఒక ఖైదీ నేరము చేసి యావజ్జీవ కారాగారశిక్ష అనుభవిస్తున్నాడు. ఎప్పుడూ ఒకటే కోపం, దుఃఖం, ఒకటే భయం.

కాని ఒక వారము అతను చాలా ప్రశాంతంగా కనిపించాడు. ఒకసారి శనాదివారాలు కొడుకుతో గడిపిన విషయం జ్ఞాపకానికి వచ్చిందని నాతో చెప్పాడు. వారిద్దరూ సరదాగా పొరుగూరికి వెళ్ళారట. ఇంటికి తిరిగి వచ్చేటప్పుడు మంచు కురియడం మొదలయింది. పిల్లవాడు తండ్రిని చూసి 'నాన్నా! దారి ఏం బాగు లేదు. నీవు మంచి సారథివి గదా, నేను నీ ఒళ్లో పడుకుంటా అని తండ్రి తొడపై తలపెట్టుకుని నిద్రలోకి జారిపోయాడు.

ఆ సంఘటన జ్ఞాపకానికి వచ్చిన తరువాత ఆ ఖైదీ చిన్నపిల్లవాడిలా ఏడ్చాడుట. అపుడు భగవంతునితో ఇలా అన్నాడు – 'తండ్రీ! ఇకనుంచి నీవే నా చోదకుడివి. మార్గము బాగు లేదు. కాని, నేను నిన్నే నమ్ముతున్నా' అప్పటి నుండి అతను భగవన్మార్గమును చేరుటచే మనసంతా ప్రశాంతతతో నిండిపోయింది.

ఇదంతా రెండు సంవత్సరముల నాటి మాట. ఇప్పటికీ అతను జైలులో ప్రతి రాత్రి భగవంతుని తొడపై తలపెట్టుకుని నిద్రలోకి జారుకుంటాడు!

మూలం: అనామకుడు

అనువాదం: సూర్యప్రభ

సమాచార పత్రం

17 నవంబరు 2004: మదర్ మహాసమాధి రోజు – ఆమె మందిర దర్శనము, ప్రాతఃకాలమున సమాధి వద్ద, సాయంకాలము ప్లే గ్రౌండులోను ధ్యానము జరిగినవి. 20 నవంబరు నాడు కూడ ఆ రెండు చోట్ల ధ్యానము జరిగినది.

24 నవంబరు 2004: దర్శన దినము, శ్రీఅరవిందులు సిద్ధి పొందిన రోజు. శ్రీఅరవిందుల మందిర దర్శనము, సమాధి వద్ద ధ్యానము ప్లేగ్రౌండులో కవాతు ప్రదర్శనము, చివరగా ధ్యానము నాటి కార్యక్రమములు.

5 డిసెంబరు 2004: శ్రీఅరవిందుల మహాసమాధి నాటి కార్యక్రమములు: ఆశ్రమంలో సమాధి వద్ద ధ్యానము, సాయంకాలం ప్లేగ్రౌండులో ధ్యానము, ఉదయం శ్రీఅరవిందుల మందిర దర్శనము, 9 డిసెంబరు నాడు సమాధి వద్ద, ప్లేగ్రౌండులోనూ ధ్యానము.

ఈ ముఖ్య దినములలో పంచిపెట్టిన సందేశములు – మొదట ఆంగ్లము, తర్వాత తెలుగు.

17 నవంబరు:

Remember the Mother and, though physically far from her, try to feel her with you and act according to what your inner being tells you would be her Will. Then you will be best able to feel her presence and mine and carry our atmosphere around you as a protection and a zone of quietude and light accompanying you everywhere.

Sri Aurobindo

శ్రీమాతను జ్ఞాపకం పెట్టుకో. ఆమెకు దూరంగా ఉన్నప్పటికి, ఆమె నీతోనే ఉన్న అనుభూతిని పొందుతూ, ఆమె ఉద్దేశమేమిటో నీ అంతరాత్మకు ఎలా తోస్తే అలా చేయి. అప్పుడే నువ్వు నీతో శ్రీమాత ఉన్నట్లు, నేను కూడ ఉన్న అనుభూతిని చెంద